

இனிமையான குழந்தைகளே! பாபாவின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெறவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத் படி செல்லுங்கள். நடத்தை, நடவடிக்கைகளை நல்லதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி : சிவபாபாவின் மனதில் யார் இடம் பெற முடியும்?

பதில் : இந்தக் குழந்தை சேவாதாரி, இவர் அனைவருக்கும் சுகம் கொடுப்பவர் என்று யாருக்கு பிரம்மா பாபா கேரண்டி தருகிறாரோ அவர்கள் தான் இடம் பெறுவர். மனம், சொல், செயலில் யாருக்கும் துக்கம் தராதவர். அவ்வாறு எப்போது இவர் (பிரம்மா) சொல்கிறாரோ, அப்போது சிவபாபா மனதில் இடம் பெற முடியும்.

கேள்வி : இச்சமயம் ஆன்மீக சேவாதாரிகள் நீங்கள் பாபாவுடன் சேர்ந்து என்ன சேவை செய்கிறீர்கள்?

பதில் : முழு உலகத்துக்கு மட்டுமென்ன, 5 தத்துவங்களையும் கூடப் பாவனமாக்குகின்ற சேவையை ஆன்மீக சேவாதாரிகளாகிய நீங்கள் செய்கிறீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் தான் உண்மையிலும் உண்மையான சமூக சேவகர்கள்.

பாடல் : தாய்-தந்தையின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் பாடலைக் கேட்டார்கள். இதுபோலவோ லௌகீக் தாய்-தந்தையின் ஆசீர்வாதங்களை அநேகர் பெறுகின்றனர். குழந்தைகள் காலில் விழுகின்றனர், தாய்-தந்தையர் ஆசீர்வாதம் செய்கின்றனர். இந்த தண்டோரா லௌகீக் தாய்-தந்தையருக்காகப் போடப்படுவதில்லை. தண்டோரா என்றால் அநேகர் கேட்பது. இதுவோ எல்லையற்ற தந்தைக்காகப் பாடப்படுகின்றது- நீங்கள் தான் தாய்-தந்தை, நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள்..... உங்களுடைய கிருபை அல்லது ஆசீர்வாதத்தால் அளவற்ற சுகம். பாரதத்தில் தான் இந்த மகிமை பாடப்படுகின்றது. நிச்சயமாக பாரதத்தில் தான் இது நடந்துள்ளது, அதனால் தான் பாடப்படுகின்றது. முற்றிலும் எல்லையற்றதில் சென்றுவிட வேண்டும். புத்தி சொல்கிறது, சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் தந்தை ஒருவர் தான். சொர்க்கத்திலோ அனைவரும் சுகமாக இருப்பார்கள். அங்கே துக்கத்தின் பெயர்-அடையாளம் இருக்க முடியாது. அதனால் தான் பாடுகின்றனர்-துக்கத்தில் அனைவரும் நினைக்கின்றனர், சுகத்தில் யாருமே நினைப்பதில்லை. அரைக்கல்பம் துக்கம் இருப்பதால் அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். சத்யுகத்தில் அளவற்ற சுகம் உள்ளது, அதனால் அங்கே நினைவு செய்வதில்லை. மனிதர்கள் கல்புத்தி உள்ளவர்கள் ஆகையால் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. கலியுகத்திலோ அளவற்ற துக்கம். எவ்வளவு துன்பங்கள்! எவ்வளவு தான் படிப்பறிவுள்ள வித்வான் களாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் இந்தப் பாடல்களின் பொருளை முற்றிலும் அறியாதவர்களாக உள்ளனர். பாடுகின்றனர், நீங்கள் தாயும் தந்தையுமாக இருக்கிறீர்கள்..... ஆனால் எப்படிப்பட்ட தாய்-தந்தையின் மகிமை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இதுவோ அநேகரின் விஷயம் இல்லையா? ஈஸ்வரனின் குழந்தைகளோ அனைவரும் தாம். ஆனால் இச்சமயமோ அனைவரும் துக்கத்தில் உள்ளனர். அளவற்ற சுகமோ யாருக்கும் கிடையாது. கிருபையினால் சுகம் கிடைக்க வேண்டும். கிருபை இல்லாத நிலையில் துக்கம் ஏற்படுகின்றது. பாபாவோ கிருபாலு எனப்பாடப்படுகிறார். சாது சந்நியாசிகளைக் கூட கிருபாலு என்கிறார்கள்.

இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் அறிவீர்கள், பக்தி மார்க்கத்தில் பாடுகின்றனர், நீங்கள் தாயும் தந்தையுமாக இருக்கிறீர்கள்..... இது முற்றிலும் யதார்த்தமானது. ஆனால் யாரேனும் புத்திவான் இருந்தால் கேட்பார்கள்-பரமாத்மாவோ காட்ஃபாதர் என அழைக்கப்படுகிறார். அவரைப் பிறகு தாய் என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள்? ஆக, அவர்களின் புத்தி ஜெகதம்பாவின் பக்கம் செல்லும். ஜெகதம்பாவின் பக்கம் புத்தி செல்கிறது என்றால் பிறகு ஜெகதப்பிதாவின் பக்கமும் புத்தி செல்ல வேண்டும். இப்போது பிரம்மா சரஸ்வதி ஒன்றும் பகவான் கிடையாது. இந்த மகிமை அவர்களுக்கு இருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு முன்பும் கூட தாய்-தந்தை எனச் சொல்வது தவறாகும். மனிதர்கள் பாடுவதோ பரமபிதா பரமாத்மா பற்றித் தான். ஆனால் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை, அவர் எப்படி தாய்-தந்தை ஆகிறார் என்று. இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றது, பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், தாய்-தந்தையரின் ஆசீர்வாதங்களை..... அதாவது ஸ்ரீமத் படி நடந்து செல்லுங்கள். தன்னுடைய நடத்தை-நடவடிக்கைகள் நன்றாக இருக்குமானால் தனக்குத் தானே செய்யும் ஆசீர்வாதங்களாக ஆகிவிடும். நடத்தை நல்லதாக இல்லை, யாருக்காவது துக்கம் கொடுத்துக் கொண்டே

இருந்தால், தாய்-தந்தையை நினைவு செய்யவில்லை அல்லது மற்றவர்களை நினைவு செய்ய வைப்பதில்லை என்றால் ஆசிர்வாதங்கள் கிடைக்காது. பிறகு இவ்வளவு சுகமும் பெற முடியாது. பாபாவின் மனதில் இடம் பெற முடியாது. இந்த பாபாவின் (பிரம்மா) மனதில் இடம் பெற்றால் சிவபாபாவின் மனதில் இடம் பெற்றதாக ஆகும். இந்தப் பாடலே அந்தத் தாய்-தந்தை பற்றியதாகும். புத்தி அந்த எல்லையற்ற தாய்-தந்தையின் பக்கம் சென்றுவிட வேண்டும். பிரம்மாவின் பக்கமும் யாருடைய புத்தியும் செல்வதில்லை. ஜெகதம்பாவின் பக்கம் சிலருடைய புத்தி செல்லலாம். அவருக்கும் கூட திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. ஆனால் அவருடைய தொழில் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நம்முடைய உண்மையிலும் உண்மையான தாய் விதிமுறைப்படி இந்த பிரம்மா ஆவார். இதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவர் மாதாவாகவும் உள்ளார் என்றால் பிரம்மா பாபாவாகவும் உள்ளார். எழுதுகிறார்கள், சிவபாபா கேர் ஆஃப் (மேற்பார்வை) பிரம்மா என்று. ஆக, மாதாவாகவும் ஆகிவிடுகிறார் என்றால் பிதாவாகவும் ஆகின்றார். இப்போது குழந்தைகள் இந்தத் தந்தையின் மனதில் இடம் பெற வேண்டும். ஏனென்றால் இவருக்குள் தான் சிவபாபா பிரவேசமாகிறார். இவர் எப்போது உத்திரவாதம் தருகிறாரோ, ஆம் பாபா, இந்தக் குழந்தை நல்ல சேவை செய்யக் கூடியவர், அனைவருக்கும் சுகம் தருபவர், மனம்-சொல்-செயலால் யாருக்கும் துக்கம் தருவதில்லை என்று, அப்போது தான் சிவபாபாவின் மனதில் இடம் பெற முடியும். மனம்-சொல்-செயலால் என்ன செய்கிறார்களோ, என்ன பேசுகிறார்களோ, அதன் மூலம் அனைவருக்கும் சுகம் கிடைக்க வேண்டும். யாருக்கும் துக்கம் தரக்கூடாது. துக்கம் தருவதற்கான சிந்தனை முதலில் மனதில் வருகின்றது. பிறகு செயலில் வருவதால் பாவமாக ஆகிவிடுகின்றது. மனதில் புயல்களோ நிச்சயமாக வரும். ஆனால் செயலில் ஒருபோதும் கொண்டு வராதீர்கள். யாராவது கோபம் கொள்கிறார்கள் என்றால் பாபாவிடம் வந்து கேளுங்கள்- பாபா, இந்த விஷயத்தால் எனக்கு கோபம் வருகின்றது எனச் சொன்னால் பாபா சொல்லிப் புரிய வைப்பார். எந்த ஒரு விஷயமும் முதலில் மனதில் வருகின்றது. பேச்சும் கூட செயலாகவே ஆகிவிடுகின்றது. குழந்தைகள் தாய்-தந்தையின் ஆசீர்வாதம் பெற வேண்டுமானால் ஸ்ரீமத் படி நடக்க வேண்டும். இது மிகவும் ஆழமான விஷயம், அதாவது ஒருவரை மட்டுமே தாய்-தந்தை எனச் சொல்கின்றனர். இந்த பிரம்மா அப்பாவாகவும் இருக்கிறார் என்றால் பெரிய அம்மாவாகவும் இருக்கிறார். இப்போது இந்த பாபா யாரை அம்மா எனச் சொல்வார்? இந்த மாதா (பிரம்மா) யாரை அம்மா எனச் சொல்வார்? இந்த அம்மாவுக்கோ அம்மா என்று யாரும் இருக்க முடியாது. எப்படி சிவபாபாவுக்கு தந்தை யாரும் இல்லையோ, அதுபோல் இவருக்குத் தம்முடைய அம்மா என்று யாரும் கிடையாது.

முக்கிய விஷயம் குழந்தைகளுக்கு இதைப் புரிய வைக்கிறேன், மனம், சொல், செயலால் யாருக்கும் துக்கம் கொடுத்தால் துக்கத்தை அடைவார்கள். மேலும் கீழான பதவியைப் பெறுவார்கள். உண்மையான சாஹேப் (பிரபு-பாபா) முன் உண்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். இவரிடமும் உண்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த தாதா தான் சர்ட்டிபிகேட் தருவார்-பாபா, இந்தக் குழந்தை மிகவும் நல்லவர். பாபா மகிமையோ செய்கிறார். சேவை செய்யக்கூடிய குழந்தைகள் உடல்-மனம்-செல்வத்தினால் சேவை செய்கின்றனர். ஒருபோதும் யாருக்கும் துக்கம் தர மாட்டார்கள். அவர்கள் தான் பாபாதாவின் மற்றும் தாயின் மனதில் இடம் பெறுவார்கள். அதாவது அவர்களின் சிம்மாசனத்தில் அமர்வார்கள். எப்போதும் நல்ல குழந்தைகளுக்கு இந்த சிந்தனை இருக்கும்-நாம் ஆசனத்துக்குத் தகுதியானவராக எப்படி ஆவது? இதே ஈடுபாடு இருந்து கொண்டிருக்கும். சிம்மாசனமோ தரவரிசைப்படி முதலில் எட்டு. பிறகு 108, பிறகு 16108-உம் உள்ளது. ஆனால் இப்போது நாம் உயர்ந்த பதவி பெற வேண்டும். இரண்டு கலைகள் குறைந்த பிறகு சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தால் நன்றாக இருக்காது. நல்ல குழந்தைகள் மிகுந்த முயற்சி செய்வார்கள், நாம் செல்லமான பாபாவிடமிருந்து சூரியவம்சியின் முழு ஆஸ்தியையும் பெறவில்லை என்றால் கல்ப-கல்பமாகப் பெற மாட்டோம். இப்போது விஜயமாலையில் வரவில்லை என்றால் கல்ப-கல்பமாக வர மாட்டோம். இது கல்ப-கல்பத்திற்கான ஓட்டப்பந்தயம். இப்போது நஷ்டமாகி விட்டால் கல்ப-கல்பமாக நஷ்டமாகிக் கொண்டே இருக்கும். பக்கா வியாபாரி என்றால் ஸ்ரீமத்படி தாய்-தந்தையரை முழுமையாகப் பின்பற்றுவார்கள். ஒருபோதும் யாருக்கும் துக்கம் தர மாட்டார்கள். அதிலும் கூட நம்பர் ஒன் துக்கமாக இருப்பது காமவிகாரத்தில் ஈடுபடுவதாகும்.

பாபா சொல்கிறார், நல்லது, கிருஷ்ண பகவான் வாக்கு என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போது அவரும் நம்பர் ஒன். அவருடைய வாக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அப்போது தான் சொர்க்கத்தின் மாலிக் ஆவார்கள். கிருஷ்ண பகவான் ஸ்ரீமத் மூலம் கல்வி கற்பித்தார் என நம்புகின்றனர். நல்லது, அவருடைய வழிமுறைப்படி செல்லுங்களேன். அவரும் சொல்லியிருக்கிறார், காமம் மகாசத்ரு

என்று. அதனால் அதை வெல்லுங்கள். இந்த விகாரங்களை வென்றால் தான் நீங்கள் கிருஷ்ணபுரியில் வருவீர்கள். இப்போது கிருஷ்ணரின் விஷயமோ கிடையாது. கிருஷ்ணரோ குழந்தையாக இருந்தார். அவர் எப்படி அறிவுரை தருவார்? வழிமுறை தருவதற்கான தகுதி பெற்றால் தான் இராஜ்யத்தை நடத்துவார்கள் இல்லையா? இப்போது சிவபாபாவோ சொல்கிறார், என்னை நிராகாரி உலகத்தில் நினைவு செய்யுங்கள். கிருஷ்ணர் பிறகு சொல்வார் என்னை சொர்க்கத்தில் நினைவு செய்யுங்கள் என்று. அவரும் சொல்கிறார், காமம் மகாசத்ரு என்று. அதன் மீது வெற்றி கொள்ளுங்கள். அங்கே விஷம் கிடைக்காது. ஆகவே விஷத்தை விட்டுப் பவித்திரமாகுங்கள். இதுவோ கிருஷ்ணரின் தந்தை அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். மனிதர்கள் எனது பெயரை நீக்கிவிட்டுக் குழந்தையின் பெயரைப் போட்டு விட்டனர் என்றே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவரும் கூடத் தான் சர்வகுண சம்பன்னமாக இருக்கிறார். அவரும் சொல்கிறார், கீதையில் எழுதப்பட்டுள்ளது-காமம் மகாசத்ரு என்பதாக. அதையும் கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதன் படியும் கூட அவர்கள் நடப்பதில்லை. அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், கிருஷ்ணர் தாமே வரட்டும், அப்போது நாம் அவரது வழிமுறைப்படி நடக்கலாம் என்று. அதுவரையோ கீதையைத் தான் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார்கள். சந்நியாசிகள் முதலானோர் சொல்ல முடியாது-நான் உங்களுக்கு இராஜ்யோகம் கற்பிக்க வந்துள்ளேன் என்று. இதையோ பாபா தான் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், மேலும் இது சங்கமயுகத்தின் விஷயமாகும். கிருஷ்ணர் இருப்பது சத்யுகத்தில். அவரையும் கூட அப்படி தகுதியுள்ளவராக ஆக்குபவர் யாரோ ஒருவர் இருப்பார் இல்லையா? ஆக, சிவபாபா தானே சொல்கிறார், கிருஷ்ணர் மற்றும் அவருடைய குலம் முழுவதையும் இப்போது நான் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வதற்கு லாயக்கானவர்களாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். பாபா எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறார்-குழந்தைகள் சொர்க்கத்திற்குச் சென்று உயர்ந்த பதவி பெறட்டும் என்று! இல்லையென்றால் நன்கு படித்தவர்கள் முன் போய் தலைவணங்குவார்கள். பாபாவிடமிருந்தோ முழு ஆஸ்தியைப் பெற வேண்டும். தன்னைத்தானே கேளுங்கள், நான் இவ்வளவு நல்லவனா? நல்லவர்களும் நம்பர்வார் உள்ளனர். உத்தம், மத்யம், கனிஷ்டம். உத்தமர்களோ ஒருபோதும் மறைந்திருக்க முடியாது. அவர்கள் மனதில் இரக்கம் வரும், நாம் பாரதத்துக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று. சமூகசேவகர்களும் நம்பர்வார் உள்ளனர்-உத்தம், மத்யம், கனிஷ்டம். அநேகரோ அதிகம் கொள்ளையடிக்கின்றனர், பொருள்களை விற்பது சாப்பிட்டு விடுகின்றனர். பிறகு அவர்களை சமூகசேவகர்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சமூக சேவகர்கள் என்றோ அநேகர் தங்களைச் சொல்லிக் கொள்கின்றனர். ஏனென்றால் சமூகத்துக்கு சேவை செய்கின்றனர். உண்மையான சேவையோ பாபா தான் செய்கின்றார். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், நாமும் பாபாவுடன் கூட ஆன்மீக சேவகர்களாக இருக்கிறோம். முழு சிருஷ்டி மட்டுமென்ன, தத்துவங்களையும் கூடப் பவித்திரமாக ஆக்குகின்றோம். சந்நியாசிகளோ இதை அறிந்திருக்கவில்லை, அதாவது தத்துவங்களும் கூட இச்சமயம் தமோபிரதானாக உள்ளன. இவற்றையும் சதோபிரதானாக மாற்ற வேண்டும். சதோபிரதான் தத்துவத்தால் உங்களுடைய சரீரமும் கூட சதோபிரதான் ஆகிவிடும். சந்நியாசிகளுக்கோ ஒருபோதும் சதோபிரதான் சரீரம் உருவாவதில்லை. அவர்கள் வருவதே ரஜோபிரதான் சமயத்தில். பாபா நிறைய சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், பிறகும் கூட மறந்து போகின்றனர். யார் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றனரோ அவர்களுக்குத் தான் நினைவு இருக்கும். தானம் செய்யவில்லை என்றால் தாரணையும் இருக்காது. யார் நல்ல சேவை செய்கிறார்களோ, அவர்களின் பெயரை பாபாதாவும் புகழ்பெறச் செய்வார். இதையோ குழந்தைகளும் அறிவார்கள், சேவையில் யார்-யார் தீவிரமாக உள்ளார்கள் என்று. யார் சேவையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் (பாபாவின்) மனதில் இடம் பெறுவார்கள். எப்போதுமே தாய்-தந்தையைப் பின்பற்ற வேண்டும். அவர்களுடைய ஆசனத்தில் அமரக் கூடியவர்களாக ஆகவேண்டும். யார் சேவையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு சுகம் கொடுப்பார்கள். தனது முகத்தைக் கண்ணாடியில் பாருங்கள்-நான் பாபாவின் நல்ல குழந்தையாக ஆகியிருக்கிறேனா? தானே கூட எழுத முடியும், எனது சேவையினுடைய சார்ட் இது என்று. நான் இந்த-இந்த சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் இதைத் தீர்மானியுங்கள். அப்போது பாபாவுக்கும் கூடத் தெரிய வரும். தானே கூடத் தீர்மானிக்க முடியும்-நான் உத்தமமா, மத்யமா அல்லது கனிஷ்டமா என்று. குழந்தைகளும் அறிவார்கள், யார் யானைப்படை, யார் குதிரைப்படை என்று. யாருமே மறைந்திருக்க முடியாது. பாபாவுக்குக் கணக்கு-வழக்கை அனுப்பினால் எச்சரிக்கையோ கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். இப்போது எவ்வளவு ஆஸ்தி பெற வேண்டுமோ, பெற்றுக் கொண்டே இருங்கள். பிறகு பாபாதாவிடமிருந்தும் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கும். இந்த அற்புதமான அம்மாவுக்கு (பிரம்மா) எந்த ஓர் அம்மாவும் கிடையாது. எப்படி அந்த தந்தைக்கு (சிவபாபா) தந்தை யாரும்

கிடையாதோ, அதுபோல. பிறகு மம்மா, பெண்களில் முதன்மையானவர். டிராமாவில் ஜெகதம்பா பாடப் பெற்றுள்ளார். சேவையும் அதிகம் செய்துள்ளார். எப்படி பாபா செல்கிறாரோ அதுபோல் மம்மாவும் சென்றார். சின்னச் சின்ன கிராமங்களில் சேவை செய்திருந்தார். அனைவரைக் காட்டிலும் தீவிரமாகச் சென்றார். பாபாவுடனோ பெரிய பாபா உள்ளார். அதனால் குழந்தைகள் இவரைப் பராமரிக்க வேண்டி உள்ளது. சத்யுகத்தில் பிரஜைகள் மிகவும் சுகமாக உள்ளனர். அவர்களுக்கென்று மாளிகைகள், பசுக்கள், காளைகள் அனைத்தும் இருக்கும். நல்லது.

குழந்தைகளே, குஷியாக இருங்கள். செழிப்பாக இருங்கள். மற்ற மறதியோ நினைவோ வேண்டாம். ஏனெனில் சிவபாபாவைத் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும். தனது சரீரத்தைக் கூட மறந்துவிட வேண்டும் என்றால் மற்றவர்களை எப்படி நினைப்பீர்கள்? நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) யார் மீதும் கோபம் கொள்ளக் கூடாது. மனம்-சொல்-செயலால் அனைவருக்கும் சுகம் கொடுத்து பாபாவின் மற்றும் பரிவாரத்தின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற வேண்டும்.
- 2) நல்ல குழந்தை ஆகி பாரதத்திற்கு ஆன்மீக சேவை செய்ய வேண்டும். இரக்க மனம் உள்ளவராக ஆன்மீக சமூக சேவகர் ஆகவேண்டும். உடல்-மனம்-செல்வத்தால் சேவை செய்ய வேண்டும். உண்மையான சாகிப் (பிரபு) பாபாவிடம் உண்மையுள்ளவராக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம் : ஆன்மீகத்துடன் கூடவே குதூகலப்படுத்தும் தன்மையில் வரக்கூடிய ஈஸ்வரிய மரியாதையுடன் கூடிய உத்தமமானவர் ஆகுக !

அநேகக் குழந்தைகளின் கேலி-கிண்டல்கள் அதிகம் செய்கின்றனர். அதைத்தான் இனிமையானவராக இருப்பது என நினைக்கின்றனர். இனிமையாக இருப்பது நல்ல குணம் என மதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மனிதர், சமயம், குழு, வாயுமண்டலம் இவற்றிற்கு ஏற்றபடி குதூகலப்படுத்துவது நல்லது தான். இந்த அனைத்து விஷயங்களிலும் ஒரே ஒரு விஷயம் சரியாக இல்லை என்றால் குதூகலப்படுத்துவதோ, இனிமையாக இருப்பதோ கூட வீணானவற்றின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படும். இவர் மிக நன்கு சிரிக்க வைக்கிறார் என்ற சான்றிதழ் மட்டுமே கிடைக்கும், இருந்தாலும் அதிகம் பேசுகிறார் என்பார்கள். ஆகவே சிரித்து மகிழ்வுறச் செய்வது நல்லதே, ஆனால் அதில் ஆன்மீகம் இருக்க வேண்டும். மேலும் ஆத்மாவுக்கு நன்மை ஏற்பட வேண்டும். பேச்சு ஒரு எல்லைக்குள் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஈஸ்வரிய மரியாதையை கடைப்பிடிக்கும் உத்தம புருஷர் எனப்படுவர்.

சுலோகன் : சதா ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டுமானால் ஆத்மீக சக்தியை அதிகப் படுத்துங்கள்.